

9.1.2; 3a (בטל וברוחות) → 5a (שוב אינו פוסק)

1	וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי מִתְּשֻׁבֵי גִלְעָד אֶל אַחָב כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לֹפִי דְבָרִי: מ'א ז, א
2	וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר ה' הָיָה אֶל אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הָרְאָה אֶל אַחָב וְאָתְנָה מָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה: מַלְכִים א יח, א
3	הוּא הוּי וְנָסוּ מֵאֶרֶץ צִפּוֹן נָאִם ה' כִּי כֹאֲרַבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פְּרִשְׁתִּי אֶתְכֶם נָאִם ה': זכריה ב, י
4	וַתְּרָה אִף ה' בְּכֶם וַעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת: בְּבוּלָה וְאִבְדַּתְּם מִהֲרָה מֵעַל הָאֶרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר ה' נָתַן לְכֶם: דְּבָרִים יא, ז
5	יְתֵן ה' אֶת מָטָר אֶרְצָךְ אֲבָק וְעָפָר מִן הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמָדָד: דְּבָרִים כח, כד
6	כִּי לְשִׁלְג יֵאמֶר הוּא אֶרֶץ וְגֶשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם מְטָרוֹת עָזוּ: אִיּוֹב לו, ו
7	הֲלוֹא כֹה דְבַרִי כָאֵשׁ נָאִם ה' וְכַפְטִישׁ יִפְצֵץ סִלְעַ: יִרְמְיָהוּ כג, כט
8	אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תִחַסֵּר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִינָהּ בְּרָזָל וּמִהֲרָרִיָּה תִחַצֵּב נְחֹשֶׁת: דְּבָרִים ח, ט
9	וְהִסֵּר פְּעַם מַלְבָּד וְהִעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ כִּי הִילַדוֹת וְהַשְּׁחָרוֹת הִבֵּל: קהלת יא, י
10	וְהִיָּה הַנֶּעֱרָר אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵי הַטִּי נָא כְדָד וְאֲשַׁתָּה וְאִמְרָה שְׂתֵּה וְגַם גְּמִלִיד אֲשַׁקָּה אֶתְּהָ לְעִבְדְּךָ לְיִצְחָק... בְּרֵאשִׁית כד, יד
11	... וְהִיָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנֹו יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ עֲשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת בָּתוּ וְתֵן לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל: שְׁמוּאֵל א ז, כה
12	וְהִיָּה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְּלַתִּי בֵּיתִי לְקִרְאָתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהִיָּה לֵה' וְהִעֲלִיתָהוּ עוֹלָה: שׁוֹפְטִים יא, לא
13	הַצְרִי אִין בְּגִלְעָד אִם רָפָא אִין שָׁם כִּי מִדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֶרְכַּת בֵּת עַמִּי: יִרְמְיָהוּ ח, כב
14	וּבְנֹו אֶת בְּמוֹת הַבַּעַל לְשָׂרְף אֶת בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ עֲלוֹת לְבַעַל אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא דְבַרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל לְבִי: יִרְמְיָהוּ יט, ה
15	וַיִּקַּח אֶת בְּנֵי הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה עַל הַחֲמָה וְהִי קֶצֶף גְּדוֹל עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מֵעֲלָיו וַיִּשְׁבוּ לְאֶרֶץ: מַלְכִים ב ג, כז
16	וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֶת ה' כְּשֹׁחֵר נְכוֹן מוֹצֵאוֹ וְנִבְּאוֹ כְּגֶשֶׁם לָנוּ כְּמִלְקוֹשׁ יוֹרָה אֶרֶץ: הוֹשֵׁעַ ו, ג
17	אֲהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וְיִדְ שְׂרָשִׁיו כְּלִבְנוֹן: הוֹשֵׁעַ ז, ו
18	שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרָעֶךָ כִּי עֲזָה כְמוֹת אֲהַבָּה קֶשֶׁה כְּשִׂאוֹל קִנְיָה רְשָׁפָה רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתְיָה: שִׁיר הַשִּׁירִים ח, ו
19	הוּ עַל פְּנֵים חֻקְתִּיךָ חוֹמְתִיךָ נְגִדֵי תְמִיד: יִשְׁעִיהוּ מט, טז
20	כַּחֲמֵץ לְשֵׁנִים וְכַעֲשָׂן לְעֵינַיִם כֵּן הִעֲצַל לְשִׁלְחָיו: מִשְׁלֵי י, כז

- I. Mention of טל (dew), רוחות (winds) and עבים (clouds)
 - a. Permitted: but not obligatory
 1. Reason: they never cease, as per vv. 1-2 (טל), 3 (רוח), 4-5 (עבים)
 - a. Implication: if said or omitted, any time of year – אינו חוזר
 2. May even: be said with “negative” נוסח (מעביר הרוח ומפריח הטל)
 3. Only: ineffective טל never ceases
 4. Only: pre-storm clouds never cease
 5. Only: normal winds (רוח מצויה) never cease
 - b. Tangential observations: about value of snow (v. 6) and fire/strength of ת”ח (vv. 7-9)
 - c. Tangential observation: about inappropriate requests of ה':
 1. עבד אברהם (v. 10) – but was answered appropriately nonetheless
 2. שאל (v. 11) – but was answered appropriately nonetheless
 3. יפתח הגלעדי (v12) and was answered in kind and offered his daughter
 4. בנסת ישראל (vv. 16/18) – and was answered appropriately – (vv. 17/19)
- II. (משנה ב): request for rain – made just before rainy season
 - a. Assumption of students: “mention” = “request”
 1. If so: ר' יהושע must be authored by משנה
 2. Rejection: “mention” ≠ “request”, could even be ר”א
- III. (פסח 1st day) שחרית ש”ע mentions גשם as does the ש”ע for שחרית on 1st day
 - a. But not: the בעל מוסף (יהודה)
 - b. Challenge: ר' יהודה states that we continue asking for גשם until פסח passes
 1. “mention” ≠ “request” (עולא – impossible, applies v. 20)
 2. ר' יהודה 2 versions of עולא
 3. until 1st day of פסח ד' יוסף
 - a. כעולא, rather – פסח no request on אב”י
 4. until day of הפסח – just like beginning (זכרה w/o), same at end
 - a. כעולא, rather – what’s purpose of mentioning after no request?
- IV. ר' ruling and its complications
 - a. ר' rules like יהודה (begin הזכרה at מוסף)
 1. Challenge: ר”א’s ruling that we begin asking at מרחשון
 2. Note: ר”א was ר' יוחנן’s student – we assume similar position
 3. Answer: for בני בבל, begin on י”ט, for בני א”י, begin in מרחשון
 4. Answer2: during times of מ”מ, begin at מרחשון ז', in our day, on ש”ע
 - b. Practical application: how to ask vis-à-vis 1st day ש”ע
 1. Begin: at מוסף of ש”ע and continue, even though we treat it as שביעי